

Ob času njegove bolezni je vodil državno krmilo glavar magov (rab-mag), najbrž oče Neriglisarov, z imenom Bel-zikir-uskum, kateri je bil menda rab-mag in katerega njegov sin nazivlje kralja, gotovo le zaradi tega, ker je vodil kraljevske posle ob bolezni Nabuhodonozorjevi

Da Nabuhodonozorjevi napisi molče o tem sramotnem dogodku, ni čuda. Bled spomin na to žalostno dōbo Nabuhodonozorjevega življenja nam podaje zgodovinar Abyden (pri Evzebiju, Praep. ev. 9, 41). Abyden piše, da je Nabuhodonozor, kakor poročajo Kaldejci, dovršivši svoje vojske, šel na vrh svoje palače ter po božjem navdihnjenju prerokoval razpad svojega kraljestva: „Pride perzijski mezeg,

ki bo vam s pomočjo vaših demonov naložil na tilnik trd jarem; sovzočitelj tega poraza bo tudi Medec Da bi on, prej ko prodá takó moje državljane, bil odstranjen in kot klatež blodil po brezpotnih puščavah, kjer ni videti nobenega sleda, ne mesta, ne ljudij, ampak se le divje zveri prosto pasejo in ptice okoli letajo! Ko je to rekel, bil je izpred očíj ljudij naenkrat odvzet in je izginil.“ Dovolj je sličnih potez v Danijelovem poročilu in v tej kaldejski bajki, ki kažejo, da so Kaldejci, oboževalci svojega kralja, sramotno njegovo bolezen pripeli svojemu sovražniku — Ciru.¹⁾

Držeč se vspeveda Danijelove knjige, pridemo k zadnjemu kralju babilonskemu, ki je

Kralj in kraljica, obedujoča na vrtu. (Asirski relief.)

zarad strašne božje kazni postal svarilen vzgled vsem lahkomišelnim, razuzdanim, bogoskruskim in prevzetnim vladarjem. Kdo ne pozna Baltasarja in njegovega tragičnega konca? Kdo ni še slišal osodepolnih besed „mene, tekel, fares“, katere je pisala nevidna roka na steno njegove razkošne palače, ko je ravno pri ponočnem obedu rajal s svojimi velikaši, ženami in priležnicami in popival iz svetih posod, katere je bil Nabuhodonozor ugrabil v jeruzalemskem templu, ne zmené se za sovražnika, deročega v oblegano mesto? Vse posamezne, krajevne, osebne in časovne okoliščine, katere nam podaje Danijel v tej pripovedi, se natančno vjemajo s klinopisnimi poročili. Ker stari pisatelji nič ne vedó o kakem Baltasarju, poslednjem kralju babilonskem, so moderni

klevetniki sv. pisma prezgodaj zagnali krik, češ da sv. pismo tu zopet stvari zamenja, izprevrča ali celó izmišlja. Kar pa so našli v Babiloniji Nabunaidove anale in Cirov cilinder, ki obravnavajo razpad babilonskega kraljestva, se je izpričalo sv. pismo kot popolnoma resnično. Zares že to, da so našli ime Baltasarjevo, poplačuje vse trude in napore asirijologov.

Nabunaid, Herodotov Labynet, je bil prav za prav zadnji babilonski kralj, ki je vladal 17 let (555—538). Babilonci niso dosti marali zanj, ker se je pečal večinoma le z zgodovinskimi in starinosloveskimi študijami, obnavljal stare

¹⁾ Da se je ta kaldejska bajka razvila iz resničnega dogodka, katerega sporoča Danijel, dokazuje kaj spretno J. Knabenbauer, *Commentarius in Daniele prophetam*, Parisiis 1891., str. 135—136.